

Shodu županov pozdrav!

Kvišku, Ljubljana, le v vrisk' — in praznično kaži obleko!
Dan ti napočil je tak, da sijajnega vreden obraza!
Ni še bilo časti, da obišče te *slovensko županstvo*.
To so ti vrli možje iz drugih vrlinov izbrani.
Klic na ta shod prišel je iz Bele Ljubljane,
Kjer glavni deželni je stol že kranjskega vsega meščanstva.
Tudi dežela je tu zastopana le po možakih,
Ktere je volil naš rod po večini za svoje prvake,
Toliko vrljih še mož ne pomniš Ljubljana tu zbranih
Jedro to naroda vse, to jedro možakov slovenskih.
Narod, ki take imá, nikdár ni poginu obsojen;
Vsak je že zá-se tak mož, da ponižno mu se prikloniš.
Težka naloga jim pač, ker ljudstvu so vedno izgledi,
Kamnje leti pa na njé, če kaka se reč ponesreči;
Kriv je pogosto župán, če kje je morda nezgoda,
Njemu je pač res dolžnost, a tudi čast se mu spodobi.
To je povedano v tem, a druga zdaj bodi rubrika.
Vem da Slovenci ste vsi in narodu našemu vdani,
Trdo, še trje držite se našega složnega gesla!
Drnovi, trnjevi plot pesòm hitečim iz tujine
Skakati čez, da last bi nam preširno odvzeli!
»*Straša pa Vaša*«, pozor! Postavi odločne čuvaje,
Bodi na straži naj vsak, posebno še naši župani!
Bodi v to svrho pozdrav ne le mesta gosposke Ljubljane,
Marveč dežele pač sploh, ki vesela je takega shoda.
Bog dal uspeh, blagoslovil Vaš trud še posebej,
Živili tóraj Vi vsi, Ljubljanski župan Vam na čelu!
Želja prisrčna je ta posebno

Alešovca-Brenclja.

114658

114658